

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 17e maart 1982 door de Gemeenschapsminister van Cultuur, verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over :

- 1) een ontwerp van besluit "van de Vlaamse Executieve tot bepaling van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën",
- 2) een ontwerp van decreet "tot bekrachtiging door de Vlaamse Raad van voormeld besluit van de Vlaamse Executieve",

heeft de 19e maart 1982 het volgend advies gegeven :

Bij brief van 16 maart 1982 vraagt de Gemeenschapsminister van Cultuur dat de Raad van State de Vlaamse Executieve van dringend advies zou dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve tot bepaling van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën, en over een ontwerp van decreet tot bekrachtiging door de Vlaamse Raad van dat besluit.

Uit artikel 2 van het ontwerp van decreet blijkt dat voor beide teksten de rechtsgrond gezocht wordt in artikel 11, § 8, van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, naar luid waarvan voor de toepassing van de subsidieregeling van het Rijk, zoals bepaald in artikel 2, eerste lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, de Minister binnen zes maanden na de inwerkingtreding van het decreet, een koninklijk besluit ter bekrachtiging aan de Cultuurraad voorlegt.

Reeds in zijn advies 13.665/1/V heeft de Raad van State gesteld dat de oorsprong van die ongebruikelijke regeling is dat zowel verschillende leden van de Commissie van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap als de Minister zelf geen genoegen namen noch met een ministerieel besluit noch met een koninklijk besluit dat zou uitgevaardigd worden op grond van de wet van 7 augustus 1931 en dat het derhalve wegens het voorschrift van artikel 10 van het Cultuurpactdecreet van 28 januari 1974 is dat in de bekrachtiging bij decreet is voorzien.

Men zal in de eerste plaats vaststellen dat de termijn waarbinnen artikel 11, § 8, van het decreet van 3 maart 1976 uitvoering moest krijgen, al sedert bijna vijf en half jaar verstreken is.

Gelet op de regels vastgesteld in de artikelen 4, 5 en 6 van de wet van 3 juli 1971 ter voorkoming van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen en op de regels vastgesteld in de artikelen 10 en 11 van de cultuурpactwet van 16 juli 1973 ter bescherming van de ideologische en filosofische minderheden moet een regeling als vervat in het ontwerp van besluit minstens in haar essentiële voorzieningen bij decreet worden vastgesteld.

Ter gelegenheid van de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve behoudt de Vlaamse Raad zijn recht van onderzoek en amendering ten volle, ten aanzien van alle artikelen van dat besluit.

Uit het ene en het andere volgt dat het de hoogste aanbeveling verdient de gewone weg voor de totstandkoming van de decreten te volgen en de bepalingen die thans in het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve zijn vervat in de aangepaste vorm in een ontwerp-decreet op te nemen dat dan opnieuw aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State wordt voorgelegd.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : H. ADRIAENS, voorzitter,

H. COREMANS, staatsraden,
Gh. TACQ,

Mevrouw : M. BENARD, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

M. BENARD.

H. ADRIAENS.